11. චූල සීහනාද සූත්‍රය.

1. මා විසින් මෙසේ අසන ලදි. එක් කලෙක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සැවැත්නුවර අසල අනාථපිණ්ඩික සිටුහු විසින් කරවන ලද ජේතවන වම් විහාරයෙහි වැඩවාසය කරති. එකල භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ,මහණෙනි,යි භික්ෂූන්ට කථා කළහ. ,ස්වාමිනි,යි ඒ භික්ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේට උත්තර දුන්හ. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මෙය වදාළහ.

2. ,මහණෙනි, පළමුවැනි (සෝවාන්) ශ්‍රමණ තෙමේද මේ ශාසනයෙහිම ඇත්තේය. දෙවැනි (සකෘදාගාමි) ශ්‍රමණ තෙමේද මේ ශාසනයෙහිම ඇත්තේය. තුන්වැනි (අනාගාමි) ශ්‍රමණ තෙමේද මේ ශාසනයෙහිම ඇත්තේය. සතරවැනි (රහත්) ශ්‍රමණ තෙමේද මේ ශාසනයෙහිම ඇත්තේය. මෙයින් අන්‍යවූ වාදයෝ (ශාසන) ශ්‍රමණයන්ගෙන් හිස්ය. මහණෙනි, මෙසේ මේ සිංහ නාදය මනාකොට නාද කරව්. මහණෙනි, මේ කාරණයක් ඇත්තේය. අන්‍යලබ්ධික පරිබ්‍රාජකයන් මෙසේ කියන්නට පුළුවන. පළමවැනි ශ්‍රමණ තෙමේද මෙහාමය, දෙවැනි ශ්‍රමණ තෙමේද මෙහිමය, තුන්වැනි ශ්‍රමණ තෙමේද මෙහිමය, සතරවැනි ශ්‍රමණ තෙමේද මෙහිමය, අන්‍යවූ වාදයෝ ශ්‍රමණයන්ගෙන් හිස්යයි ආයුෂ්මත්වූ තෙපි කියන්නාහුය. මෙසේ කීමට ආයුෂ්මතුන්හට ඇති පිහිට කවරේද ? බලය කුමක්දැයි කියන්නාහුය.

3. ,මහණෙනි, මෙසේ කියන්නාවූ අන්‍ය ලබ්ධික පරිබ්‍රාජකයන්හට තොප විසින් මෙසේ කියයුතුය. ඇවැත්නි, සියල්ල දන්නාවූ සියල්ල දක්නාවූ අර්හත්වූ සම්‍යක්සම්බුද්ධවූ ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද ධර්ම සතරක් ඇත්තාහුමය. ඒ ධර්ම සතර අප කෙරෙහි ඇති බව දකිමින් අපි පළමුවැනි ශ්‍රමණ තෙමේද මෙහිමය, දෙවැනි ශ්‍රමණ තෙමේද මෙහිමය, තුන්වැනි ශ්‍රමණ තෙමේද මෙහිමය, සතරවැනි ශ්‍රමණ තෙමේද මෙහිමය, අන්‍යවූ වාදයෝ ශ්‍රමණයන්ගෙන් සූන්‍යහයි කියමු.

කවර සතරක්ද යත් ? ඇවැත්නි, ශාස්තෘන් වහන්සේ කෙරෙහි අපගේ පැහැදීම ඇත්තේමය. ධර්මයෙහි පැහැදීම ඇත්තේමය, සීලයන් සම්පූර්ණ කරන බව ඇත්තේමය. ගිහිවූද, පැවිදිවූද මේ සියළුදෙන එක්ව ධර්මයෙහි හැසිරෙන්නාහු ඔවුනොවුන්ට ප්‍රිය වෙත්. මනාපවෙත්. ඇවැත්නි, යම් ධර්මයක් අප කෙරෙහි ඇති බව දකිමින් පළමුවැනි ශ්‍රමණ තෙමේද මෙහිමය, දෙවැනි ශ්‍රමණ තෙමේද මෙහිමය, තුන්වැනි ශ්‍රමණ තෙමේද මෙහිමය, සතරවැනි ශ්‍රමණ තෙමේද මෙහිමය, අන්‍යවූ වාදයෝ ශ්‍රමණයන්ගෙන් සූන්‍යහයි කියමු නම් අපට ඒ සියල්ල දන්නාවූ සියල්ල දක්නාවූ අර්හත්වූ සම්‍යක්සම්බුද්ධවූ ඒ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද ධර්ම හතර ඇත්තේමය.

,මහණෙනි, (තොප මෙසේ කියූවිට) අන්‍ය ලබ්ධික පරිබ්‍රාජකයන් මෙසේ කියන්නට පුළුවන. ඇවැත්නි යම් කෙනෙක් අපගේ ශාස්තෘ නම් ඒ ශාස්තෘන් කෙරෙහි අපගේද පැහැදීම ඇත. යමක් අපගේ ධර්මය නම් ඒ ධර්මයෙහි අපගේද පැහැදීම ඇත. අපගේ යම් සීල වෙත් නම් ඒ සීලයන් අපිත් සම්පූර්ණ කරන්නෙමු. අපගේද එක්ව හැසිරෙන්නාවූ ගිහියෝද පැවිද්දෝද ඔවුනොවුන්ට ප්‍රිය වෙත්. මනාප වෙත්. ඇවැත්නි, මෙහිලා තොපගේද අපගේද වෙනස කවරේද ? අදහස කවරේද ? වෙනස් කාරණය කුමක්දැ? (යි) කියන්නාහුය.

4. ,මහණෙනි, මෙසේ කියන්නාවූ අන්‍ය ලබ්ධික පරිබ්‍රාජකයන්හට මෙසේ කියයුතුය. ඇවැත්නි, කිමෙක්ද? නිෂ්ඨාව (කෙළවර) එකක්ද, නොහොත් බොහෝදැයි (ඇසිය යුතුය) මහණෙනි, හරියට උත්තරදෙන අන්‍ය ලබ්ධික පරිබ්‍රාජකයෝ මෙසේ කියන්නාහ. ,ඇවැත්නි, කෙළවර එකක්ය. බොහෝ නොවෙත්යයි (කියති)

ඇවැත්නි, ඒ නිෂ්ඨාව (කෙළවර) රාගසහිතයාටද නොහොත් රාග නැත්තාටදැයි (ඇසිය යුතුය) හරියට උත්තර දෙන අන්‍ය ලබ්ධික පරිබ්‍රාජකයෝ මෙසේ කියන්නාහ. ඒ කෙළවර රාගනැති තැනැත්තාටය, රාග සහිත තැනැත්තාට නොවේය යි (කියති)

ඇවැත්නි, ඒ කෙළවර ද්වේෂ සහිතයාටද? නොහොත් පහවූ ද්වේෂ ඇත්තහුට දැයි (ඇසිය යුතුය) හරියට උත්තර දෙන අන්‍ය ලබ්ධික පරිබ්‍රාජකයෝ මෙසේ කියන්නාහ. ඒ කෙළවර පහවූ ද්වේෂ ඇත්තාහටය, ඒ කෙළවර ද්වේෂ සහිතයාට නොවේ. (යයි කියති)

ඇවැත්නි ඒ කෙළවර මොහ සහිතයාටද? නොහොත් පහවූ මොහ ඇත්තාහටදැයි (ඇසිය යුතුය) මහණෙනි, හරියට උත්තර දෙන අන්‍ය ලබ්ධික පරිබ්‍රාජකයෝ මෙසේ කියන්නාහ. ඒ කෙළවර පහවූ මොහ ඇත්තාහටය, ඒ කෙළවර මොහ සහිතයාට නොවේ. (යයි කියති)

5. ඇවැත්නි ඒ කෙලවර තෘෂ්ණාව ඇති තැනැත්තාටද? නොහොත් තෘෂ්ණාව පහකල තැනැත්තාහටදැයි (ඇසිය යුතුය) මහණෙනි, හරියට උත්තර දෙන අන්‍ය ලබ්ධික පරිබ්‍රාජකයෝ මෙසේ කියන්නාහ. ඇවැත්නි, ඒ කෙලවර පහවූ තෘෂ්ණා ඇත්තාහටය, ඒ කෙලවර තෘෂ්ණා ඇති තැනැත්තාට නොවේ. (යයි කියති)

6. ඇවැත්නි, ඒ කෙලවර උපාදාන ඇත්තාහටද? නොහොත් උපාදාන නැත්තාහටදැයි (ඇසිය යුතුය) මහණෙනි, හරියට උත්තර දෙන අන්‍ය ලබ්ධික පරිබ්‍රාජකයෝ මෙසේ කියන්නාහ. ඇවැත්නි, ඒ කෙලවර උපාදාන නැත්තාටය, ඒ කෙලවර උපාදාන ඇත්තාට නොවේ. (යයි කියති)

ඇවැත්නි, එ නිෂ්ඨාව පණ්ඩිතයාහට වේ ද? නොහොත් අපණ්ඩිතයාහට වේද? මහණෙනි, මනා කොට ප්‍රකාශ කරන අත්තොටු පිරිවැජියෝ "ඇවැත්නි, එ නිෂ්ඨාව නුවණැත්තහුට වෙයි. නුවණ නැත්තහුට නො වේ"යි මෙසේ ප්‍රකාශ කරත්නාහු ය.

ඇවැත්නි, එ නිෂ්ඨාව (රාග විසින්) අනුරුද්ධ (ක්‍රොධ විසින්) ප්‍රතිවිරුද්ධයාහට වේ ද? නොහොත් අනනුරුද්ධ අප්‍රතිවිරුද්ධයාහට වේ ද? මහණෙනි, මනා කොට ප්‍රකාශ කරන අත්තොටු පිරිවැජියෝ "ඇවැත්නි, එ නිෂ්ඨාව රාගයෙන් නො බැඳුණු ක්‍රොධයෙන් නො කිපුණාහට වෙයි. රාගයෙන් බැඳුණු ක්‍රොධයෙන් කිපුණාහට නොවේ" යි මෙසේ ප්‍රකාශ කරත්නාහු ය.

ඇවැත්නි, එ නිෂ්ඨාව තෘෂ්ණාදෘෂ්ටි ප්‍රපඤ්ච අරම් කොට ඇති ප්‍රපඤ්චයෙහි ඇලීම් ඇත්තහුට වේ ද? නොහොත් ප්‍රපඤ්ච අරම් කොට නැති ප්‍රපඤ්චයෙහි නො ඇලුණහුට වේ ද? මහණෙනි, මනා කොට ප්‍රකාශ කරන අත්තොටු පිරිවැජියෝ "ඇවැත්නි, එ නිෂ්ඨාව ප්‍රපඤ්ච අරම් කොට නැති ප්‍රපඤ්චයෙහි නො ඇලුණහුට වෙයි. ඒ නිෂ්ඨාව ප්‍රපඤ්ච අරම් කොට ඇති ප්‍රපඤ්චයෙහි ඇලුණහුට නො වේ" යි මෙසේ ප්‍රකාශ කරත්නාහු ය.

7. මහණෙනි, භවදෘෂ්ටිය විභවදෘෂ්ටිය දූයි මේ දෘෂ්ටිහු දෙදෙනෙක් වෙත්. මහණෙනි, යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ භවදෘෂ්ටියෙහි ඇලුණාහු භවදෘෂ්ටියට පැමිණියාහු භවදෘෂ්ටියෙහි ගැලුණාහු වෙත් නම් ඔහු විභවදෘෂ්ටියට ප්‍රතිවිරුද්ධයහ. මහණෙනි, යම් කිසි මහණ කෙණෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ විභවදෘෂ්ටියෙහි ඇලුණාහු විභව දෘෂ්ටියට පැමිණියාහු විභවදෘෂ්ටියෙහි ගැලුණාහු වෙත් නම් ඔහු භවදෘෂ්ටියට ප්‍රතිවිරුද්ධයහ. මහණෙනි, යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ මේ ද්විවිධ දෘෂ්ටියෙහි සමුදයත් අස්තඞ්ගමයත් ආස්වාදයත් ආදීනවයත් නිස්සරණයත් තතුසේ නො දනිත් නම් ඔහු රාගසහිත වූවාහු ය. ඔහු ද්වෙෂසහිත වූවාහු ය. ඔහු මොහ සහිත වූවාහු ය. ඔහු තෘෂ්ණාසහිත වූවාහු ය. ඔහු උපාදානසහිත වූවාහුය. ඔහු නුවණ නැත්තාහු ය. ඔහු රාගයෙන් බැඳුණාහු ය. ක්‍රොධයෙන් කිපුණාහු ය. ඔහු ප්‍රපඤ්ච අරම් කොට ඇත්තාහු ප්‍රපඤ්චයෙහි ඇලුණාහු ය. ඔහු ජාතියෙන් ජරායෙන් මරණයෙන් ශොකයෙන් පරිදෙවයෙන් දුකින් දොම්නසින් උපායාසයෙන් නො මිදෙත්. සියලු සසරදුකින් නො මිදෙත් යයි කියමි.

8. මහණෙනි, යම් කිසි මහණ කෙනෙක් හෝ බමුණු කෙනෙක් හෝ මේ ද්විවිධ දෘෂ්ටියෙහි සමුදයත් අස්තඞ්ගමයත් ආස්වාදයත් ආදීනවයත් නිස්සරණයත් තතුසේ දනිත් නම් ඔහු වීතරාගයෝ ය. ඔහු වීතද්වෙෂයෝ ය. ඔහු වීතමොහයෝ ය. ඔහු පහ වූ තෘෂ්ණාව ඇත්තෝ ය. ඔහු උපාදන රහිතයෝ ය. ඔහු නුවණැත්තාහු ය. ඔහු රාගයෙන් නො බැඳුණාහු ය. ක්‍රොධයෙන් නො කිපුණාහු ය. ඔහු ප්‍රපඤ්ච අරම් කොට නැත්තාහු ය. ප්‍රපඤ්චයෙහි ඇලුම් නැත්තාහු ය. ඔහු ජාතියෙන් ජරායෙන් මරණයෙන් ශොකයෙන් පරිදෙවයෙන් දුකින් දොම්නසින් උපායාසයෙන් මිදෙත්. ඔහු සියලු සසරදුකින් මිදෙත් යයි කියමි.

9 මහණෙනි, මේ උපාදනයෝ සතර දෙනෙකි. කවර සතර දෙනෙක යත්: කාමුපාදනය දිට්ඨුපාදනය සීලබ්බතුපාදනය අත්තවාදූපාදනය යි. මහණෙනි, සියලු උපාදනයන්ගේ ප්‍රහාණය කියම්හ'යි ප්‍රතිඥ කරන මහණ බමුණු කෙනෙක් ඇත. ඔහු මැනවින් සියලු උපාදනයන්ගේ ප්‍රහාණය නො පනවත්. කාමුපාදනයාගේ ප්‍රහාණය පනවත් දිට්ඨුපාදනයාගේ ප්‍රහාණය නො පනවත්. සීලබ්බතුපාදනයාගේ ප්‍රහාණය නො පනවත්. අත්තවාදූපාදනයාගේ ප්‍රහාණය නො පනවත්. ඒ කවරහෙයින යත්: ඒ භවත් මහණ බමුණෝ මේ කරුණු තුන තතුයේ නො දනිත්. එහෙයින් ඒ පින්වත් මහණ බමුණෝ 'සියලු උපාදනයන්ගේ ප්‍රහාණය කියම්හ'යි ප්‍රතිඥ කරන්නාහු සියලු උපාදනයන්ගේ ප්‍රහාණය මැනවින් නො පනවත්. කාමුපාදනයාගේ ප්‍රහාණය පනවත්. දිට්ඨුපාදනයාගේ ප්‍රහාණය නො පනවත්. සීලබ්බතුපාදනයාගේ ප්‍රහාණය නො පනවත්. අත්තවාදූපාදනයාගේ ප්‍රහාණය නො පනවත්.

10. මහණෙනි, 'සියලු උපාදනයන්ගේ ප්‍රහාණය කියම්හ'යි පිළිත කරන මහණ බමුණු කෙනෙක් ඇත. ඔහු මැනවින් සියලු උපාදනයන්ගේ ප්‍රහාණය නො පනවත්. කාමුපාදනයාගේ ප්‍රහාණය පනවත්. දිට්ඨුපාදනයාගේ ප්‍රහාණය පනවත්. සීලබ්බතුපාදනයාගේ ප්‍රහාණය නො පනවත්. අත්තවාදූපාදනයාගේ ප්‍රහාණය නො පනවත්. ඒ කවරහෙයින යත්: ඒ භවත් මහණ බමුණෝ මේ කරුණු දෙක තතුසේ නො දනිත්. ඒ හෙයින් ඒ භවත් මහණ බමුණෝ 'සියලු උපාදනයන්ගේ ප්‍රහාණය කියම්හ' යි ප්‍රතිඥ කරන්නාහු මැනවින් සියලු උපාදනයන්ගේ ප්‍රහාණය නො පනවත්. කාමුපාදනයාගේ ප්‍රහාණය පනවත්. දිට්ඨුපාදනයාගේ ප්‍රහාණය පනවත්. සීලබ්බතුපාදනයාගේ ප්‍රහාණය නො පනවත්. අත්තවාදූපාදනයාගේ ප්‍රහාණය නො පනවත්.

11. මහණෙනි, 'සියලු උපාදානයන්ගේ ප්‍රහාණය කියම්හ' යි ප්‍රතිඥා කරන මහණ බමුණු කෙනෙක් ඇත. ඔහු මැනවින් සියලු උපාදානයන්ගේ ප්‍රහාණය නො පනවත්. කාමූපාදානයාගේ ප්‍රහාණය පනවත්. දිට්ඨුපාදානයාගේ ප්‍රහාණය පනවත්. සීලබ්බතුපාදානයාගේ ප්‍රහාණය පනවත්. අත්තවාදූපාදානයාගේ ප්‍රහාණය නො පනවත්. එ කවර හෙයින යත්: එ භවත් මහණ බමුණෝ මේ එක කරුණ තතුසේ නො දනිත්. එ හෙයින් ඒ භවත් මහණ බමුණෝ 'සියලු උපාදානයන්ගේ ප්‍රහාණය කියම්හ' යි ප්‍රතිඥා කරන්නාහු මැනවින් සියලු උපාදානයන්ගේ ප්‍රහාණය නො පනවත්. කාමූපාදානයාගේ ප්‍රහාණය පනවත්. දිට්ඨුපාදානයාගේ ප්‍රහාණය පනවත්. සීලබ්බතුපාදානයාගේ ප්‍රහාණය පනවත්. අත්තවාදූපාදානයාගේ ප්‍රහාණය නො පනවත්.

12. මහණෙනි, මෙබඳු ධර්මවිනයයෙක්හි ශාස්තෲන් කෙරෙහි යම් පැහැදීමෙක් වේ නම්, එය සම්‍යග්ගතය (මනා ව පිහිටියේ – සම්පූර්ණ වූයේ) යි නො කියනු ලැබේ. ධර්මයෙහි යම් පැහැදීමෙක් වේ නම්, එය සම්‍යග්ගතය යි නො කියනු ලැබේ. ශීලයෙහි යම් පරිපූර්ණකාරිත්වයෙක් වේ නම්, එය සම්‍යග්ගතය යි නො කියනු ලැබේ. සහධාර්මිකයන් කෙරෙහි යම් ප්‍රිය මනාප භාවයෙක් වේ නම්, එය සම්‍යග්ගතය යි නො කියනු ලැබේ. එ කවර හෙයින යත්: මහණෙනි, වරදවා කියූ වරදවා ඉගැන්වූ, මගපල පිණිස නො පවත්නාවූ, කෙලෙස් සන්හිඳීම පිණිස නො පවත්නා වූ, අසම්‍යක් සම්බුද්ධයන් විසින් ප්‍රකාශ කරන ලද ශාසනයෙහි යම්සේ වේ නම්, තෙල එසේ ම ය.

13. මහණෙනි, අතීත් වූ, සම්‍යක් සම්බුද්ධ වූ, තථාගතයන් වහන්සේ ද 'සියලු උපාදානයන්ගේ ප්‍රහාණය කියම්හ' යි ප්‍රතිඥා කරන්නෝ මැනවින් සියලු උපාදානයන්ගේ ප්‍රහාණය පනවත්. කාමූපාදානයාගේ ප්‍රහාණය පනවත්. දිට්ඨුපාදානයාගේ ප්‍රහාණය පනවත්. සීලබ්බතුපාදානයාගේ ප්‍රහාණය පනවත්. අත්තවාදූපාදානයාගේ ප්‍රහාණය පනවත්.

14. මහණෙනි, මෙබඳු ධර්මවිනයයෙහි ශාස්තෲන් කෙරෙහි යම් පැහැදීමෙක් වේ නම්, එය සම්‍යග්ගතය (මනා ව පිහිටියේ – සම්පූර්ණ වූයේ) යි කියනු ලැබේ. ධර්මයෙහි යම් පැහැදීමෙක් වේ නම්, එය සම්‍යග්ගතය යි කියනු ලැබේ. ශීලයෙහි යම් පරිපූර්ණකාරිත්වයක් වේ නම්, එය සම්‍යග්ගතය යි කියනු ලැබේ. සහධාර්මිකයන් කෙරෙහි යම් ප්‍රිය මනාප භාවයෙක් වේ නම්, එය සම්‍යග්ගතය යි කියනු ලැබේ. එ කවර හෙයින යත්: මහණෙනි, මනා කොට කියූ, මනා කොට ඉගැන්වූ, මගපල පිණිස පවත්නාවූ, කෙලෙස් සන්හිඳීම පිණිස පවත්නාවූ, සම්‍යක් සම්බුද්ධයන් විසින් ප්‍රකාශ කරන ලද ශාසනයෙහි යම්සේ වේ නම්, තෙල එසේ ම ය.

15. මහණෙනි, මේ සතර උපාදානයෝ කුමක් මූලකාරණ කොට ඇත් ද? කුමක් උත්පත්ති හෙතු කොට ඇත් ද? කුමක් ජාති කොට ඇත් ද? කුමක් ප්‍රභව කොට ඇත් ද? මේ සතර උපාදානයෝ තෘෂ්ණාව මූලකාරණ කොට ඇත. තෘෂ්ණාව උත්පත්ති හෙතු කොට ඇත. තෘෂ්ණාව ජාති කොට ඇත. තෘෂ්ණාව ප්‍රභව කොට ඇත. මහණෙනි, මේ තෘෂ්ණාව කුමක් මූලකාරණ කොට ඇත් ද? කුමක් උත්පත්ති හෙතු කොට ඇත් ද? කුමක් ජාති කොට ඇත් ද? කුමක් ප්‍රභව කොට ඇත් ද? තෘෂ්ණාව වෙදනාව මූලකාරණ කොට ඇත. වෙදනාව උත්පත්තිහෙතු කොට ඇත. වෙදනාව ජාති කොට ඇත. වෙදනාව ප්‍රභව කොට ඇත. මහණෙනි, මේ වෙදනාව කුමක් මූලකාරණ කොට ඇත් ද? කුමක් උත්පත්ති හෙතු කොට ඇත් ද? කුමක් ජාති කොට ඇත් ද? කුමක් ප්‍රභව කොට ඇත් ද? වෙදනාව ස්පර්ශය මූලකාරණ කොට ඇත. ස්පර්ශය උත්පත්ති හෙතු කොට ඇත. ස්පර්ශය ජාති කොට ඇත. ස්පර්ශය ප්‍රභව කොට ඇත. මහණෙනි, මේ ස්පර්ශය කුමක් මූලකාරණ කොට ඇත් ද? කුමක් උත්පත්ති හෙතු කොට ඇත් ද? කුමක් ජාති කොට ඇත් ද? කුමක් ප්‍රභව කොට ඇත් ද? ස්පර්ශය ෂඩායතන මූලකාරණ කොට ඇත. ෂඩායතන උත්පත්ති හෙතු කොට ඇත.–

ෂඩායතන ජාති කොට ඇත. ෂඩායතන ප්‍රභව කොට ඇත. මහණෙනි, මේ ෂඩායතන කුමක් මූලකාරණ කොට ඇත් ද? කුමක් උත්පත්ති හෙතු කොට ඇත් ද? කුමක් ජාති කොට ඇත් ද? කුමක් ප්‍රභව කොට ඇත් ද? ෂඩායතන, නාමරූප මූලකාරණ කොට ඇත. නාමරූප උත්පත්ති හෙතු කොට ඇත. නාමරූප ජාති කොට ඇත. නාමරූප ප්‍රභව කොට ඇත. මහණෙනි, මේ නාමරූප කුමක් මූලකාරණ කොට ඇත් ද? කුමක් උත්පත්ති හෙතු කොට ඇත්ද? කුමක් ජාති කොට ඇත් ද? කුමක් ප්‍රභව කොට ඇත් ද? නාමරූප විඥානය මූලකාරණ කොට ඇත. විඥානය උත්පත්ති හෙතු කොට ඇත. විඥානය ජාති කොට ඇත. විඥානය ප්‍රභව කොට ඇත. මහණෙනි, මේ විඥානය කුමක් මූලකාරණ කොට ඇත් ද? කුමක් උත්පත්ති හෙතු කොට ඇත් ද? කුමක් ජාති කොට ඇත් ද? කුමක් ප්‍රභව කොට ඇත් ද? විඥානය, සංස්කාර මූලකාරණ කොට ඇත. සංස්කාර උත්පත්ති හෙතු කොට ඇත. සංස්කාර ජාති කොට ඇත. සංස්කාර ප්‍රභව කොට ඇත. මහණෙනි, මේ සංස්කාරයෝ කුමක් මූලකාරණ කොට ඇත් ද? කුමක් උත්පත්ති හෙතු කොට ඇත් ද? කුමක් ජාති කොට ඇත් ද? කුමක් ප්‍රභව කොට ඇත් ද? සංස්කාරයෝ අවිද්‍යාව මූලකාරණ කොට ඇත. අවිද්‍යාව උත්පත්ති හෙතු කොට ඇත. අවිද්‍යාව ජාති කොට ඇත. අවිද්‍යාව ප්‍රභව කොට ඇත.

16. මහණෙනි, යම් කලෙක පටන් මහණහුගේ අවිද්‍යාව ප්‍රහීණ වූවා ද, අභීත්මාගීවිද්‍යාව උපන ද, හේ අවිද්‍යාව දුරු වීමෙන් කාමූපාදානය නො ගනියි. දිට්ඨූපාදානය නො ගනියි. සීලබ්බතූපාදානය නො ගනියි. අත්තවාදූපාදානය නො ගනියි. උපාදාන වශයෙන් නො ගන්නේ (තණ්හා පරිතස්සනායෙන්) තෘෂ්ණාධීන නො වෙයි. තෘෂ්ණා නො උපදවන්නේ තෙමේ ම කෙලෙස් පිරිනිවීමෙන් පිරිනිවෙයි. උත්පත්තිය ක්ෂය වූය. බඹසර වැස නිමවන ලදි. කරණී කරන ලදි. මේ අර්හත්ත්වය පිණිස අනෙක් කටයුත්තෙක් නැතැයි දැන ගනියි.

භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ සූත්‍රය වදාළ සේක. සතුටු සිත් ඇති තෘප්තවූ ඒ භික්‍ෂූහු භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ දේශනාව සතුටින් පිළිගත්හ.